

2. *Harnâme*'yi siz kaleme alsaydınız nasıl bir mekân kullanırdınız? Açıklayınız.

.....

.....

.....

3. Metnin yapı unsurlarındaki değişikliklerin içeriğe etkisiyle ilgili çıkarımlarınızı yazınız.

.....

.....

.....

Karşılaştıralım

Aşağıdaki metinden faydalanarak ilgili çalışmaları yapınız.

YOKLUK ACISI

Vaktiyle Şam elinde aşıklara aşkı unutturan, hurma ağaçlarının ağzını kurutan, pınarları bitiren bir kıtlık başgösterdi.

Öksüzlerin gözyaşından başka su kalmadı ülkede.

Gökte kimsesiz ve yoksul dul kadınların âhı dışında duman kalmadı, insanlar bulutu unuttular.

Ağaçlar kurudu.

Dağlarda yeşil, bahçelerde fidan görünmez oldu.

Çekirgeler bostanları, insanlar çekirgeleri yediler.

Durum böyleyken bir dostum çıkageldi. Zayıflamıştı. Bir deri bir kemik kalmıştı.

Oysa bir zamanlar zengin, şan ve şöhret sahibiydi. Sağlıklı bir insandı.

Çok şaşırdım. Nedenini sordum.

Dostum kızdı, bağırıp çağırmaya başladı:

"Nasıl bilmezsin? Biliyorsan niçin soruyorsun? Ülkenin üzerine inen bu kâbusu görmüyor musun? Gökten bir damla rahmet inmiyor, yerden göğe inilti yükseliyor."

"Biliyorum" dedim dostuma, "kıtlıktan neden korkuyorsun ki... Zehir ilaç olmayınca öldürücüdür. Sen mi zarar göreceksin kıtlıktan? Telaşın boşuna. Başkalarının açlıktan kırılmasından sana ne?"

Bilginin cahile baktığı gibiydi gözlerindeki ifade. Şöyle dedi dostum:

"Bir deniz kıyısında durup sevdiklerinin sudaki boğuluşunu gören insanın yüreği nasıl rahat olabilir? Benim yüzüm yokluktan sarardı. Yoksulların acısı soldurdu yüzümü. Vicdan ve akıl sahibi insan ne kendinin, ne de başkasının bedeninde bir yara görmek ister. Allaha şükür bir acım yok, fakat yokluk ve düşkünlük içindekilerin acısını görünce bedenim tir tir titiyor. Yanındaki hasta olan bir kişi ne kadar sağlıklı olursa olsun keyifli olabilir mi? Yoksulların açlığını düşününce boğazımdan bir lokma geçmiyor, bana zehir oluyor. Sevdikleri zindandayken insan nasıl kendisini Gülistan'da sanabilir?"

Şeyh Sadî-i Şirazî, *Bostan*